

(وَ مِنْ كَلَامٍ لَهُ عَلَيْهِ السَّلَامُ:) لَمَّا قَلَدَ مُحَمَّدٌ بِنَ أَبِي بَكْرٍ مِصْرَ فَمَلِكْتَ عَلَيْهِ وَ قُتِلَ: وَ قَدْ أَرَدْتُ تَوَلِيَةَ مِصْرَ هَاشِمِ بْنِ عُبَيْدَةَ، وَ لَوْ وَلَيْتُهُ إِيَّاهَا لَمَا خَلَى لَهُمُ الْعُرْصَةَ، وَ لَا أَنْهَزَهُمُ الْفُرْصَةَ، بَلَا ذِمَّ لِمُحَمَّدِ بْنِ أَبِي بَكْرٍ، فَلَقَدْتُ كَانِ إِلَيَّ حَبِيبًا، وَ كَانِ لِي رَبِيبًا.

شهادت محمد بن ابی بکر

می خواستم هاشم بن عتبه را فرماندار مصر کنم، اگر او را انتخاب می کردم میدان را برای دشمنان خالی نمی گذارد، و به عمرو عاص و لشگریانش فرصت نمی داد، نه اینکه بخواهم محمد بن ابی بکر را نکوهش کنم، چه او مورد علاقه و محبت من بوده و در دامنم پرورش یافته بود.